
127. Anders Adlercreutz (Inlägg)

Herr president, kära vänner! Presidenten för Ungdomens Nordiska Råd Rasmus Emborg sade i går att världen tittar på vår modell. Att vi har ett samhälle man ser upp till och tar efter, och det finns en stor sanning i det här. Brandet Norden är världens starkaste regionvarumärke. Det finns inget negativt man förknippar med det, bara positiva associationer. Vi har inte bara Ikea, hygge och köttbullar, utan vi har en nordisk välfärdsmodell. Vi är regionen där den amerikanska drömmen på riktigt kan förverkligas. Vi har social mobilitet på riktigt och vi har ett hyggligt jämställt samhälle. Men jämställdheten är inte perfekt. Strävan är dock självklar, och jag vågar påstå att den strävan omfattas som en självklarhet av en stor majoritet. Därför är det också självklart att Nordiska ministerrådet ska ha en jämställdhetsredogörelse och att den ska gå genom alla sektorer, alla program.

Det är viktigt därför att vi som hanterar offentliga pengar bör göra det effektivt. Även om jämställdhet förvisso också leder till immateriell nytta som välbefinnande, rättvisa och så vidare, så leder jämställdhet också till effektivitet. För om vi upprätthåller strukturer som leder till att val eller åtgärder kanske omedvetet görs på basen av till exempel kön snarare än kompetens eller läggning, så då stödjer vi per definition ineffektivitet. Vi väljer bort möjligheter. Vi väljer bort personer. Ur ett internationellt perspektiv så kan man, som minister Haavisto sade i går under sessionen, säga att världen tittar på oss, kanske ibland också för vägledning. Vart är Norden på väg?

Jag vill tacka för redogörelsen, men samtidigt bredda perspektivet. Jag skulle gärna höra hur ni minister Blomqvist ser på saken. Hur kunde man utnyttja det nordiska jämställdhetsarbetet internationellt? Hur kunde man lyfta upp jämställdheten dels som en faktor som ytterligare kunde stärka

vårt Norden-brand, men också för att inverka positivt på världen runt omkring oss?